

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Statsministeren.

Kl. 21:42

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Det giver jeg jo fru Karen Hækkerup fuldstændig ret i, så det kan vi slet ikke blive spor uenige om. Derfor tror jeg også, at fru Karen Hækkerup med stor glæde må have hørt på min tale og sikkert efterfølgende læst den, for det var jo lige præcis det, jeg sagde i min åbningstale, nemlig at det er her, vi skal sætte ind: en forstærket indsats for bedre integration, en forstærket indsats for at undgå ghettodannelser, en forstærket indsats for at forebygge de sociale og kriminalitetsmæssige problemer. Alt det var det, der lå i min åbningstale plus en forstærket indsats i uddannelsessystemet for at sikre, at de unge får et godt og solidt uddannelsesmæssigt fundament, så de bl.a. kan lære et ordentligt dansk.

Kl. 21:42

Og det er udtryk for, at det netop er en regering, der siger, at vi virkelig har opnået gode resultater i integrationspolitikken, men der er mange udestående problemer, og dem kæmper vi videre for at få løst.

Kl. 21:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ja tak. Hr. Ole Sohn for en kort bemærkning.

Kl. 21:43

Ole Sohn (SF):

Jeg tror, vi nærmer os sagens kerne. Jeg tror, at statsministeren simpelt hen har misforstået hele det her begreb, der hedder miljøpolitik, at der, hvor statsministeren mener at miljøpolitikken skal gøre gavn, er ved genbrug. Statsministerens åbningstale var jo udtryk for genbrug, for sidste år og forrige år og forrige år igen sagde statsministeren: Nu skal vi gøre noget ved kriminaliteten, nu skal vi gøre noget ved det stigende frafald på uddannelserne, nu skal vi gøre noget ved ditten, og nu skal vi gøre noget ved datten. Statsministeren har jo stået i spidsen for en regering, som har haft ansvaret i snart 8 år, så man kan jo ikke blive ved med at sige, at det nu er noget, man vil gøre noget ved. På et eller andet tidspunkt skal man jo også tage ansvaret for, hvorfor man ikke i tilstrækkeligt omfang har gjort noget ved det.

Fru Helle Thorning-Schmidt forsøgte at få frem, hvor meget dagpengeperioden skal forkortes, og svaret var: Jamen vi skal have folk i arbejde tidligere, hvorfor skal folk gå i så lang tid, inden de kommer i aktivering? En af de ting, jeg godt vil spørge om, når vi nu snakker om ar-

bejdsløshed, er: Hvem har hindret regeringen i at fremrykke aktiveringen lige så meget, som man har lyst til? Hvem har hindret regeringen i at sætte ind med efteruddannelse af arbejdskraften, sådan at den kan komme over i de nye jobåbninger, der kommer? Det er der da ingen der har forhindret, det er bare et spørgsmål om vilje, måske også om evne, men i hvert fald om vilje.

Kl. 21:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Statsministeren.

Kl. 21:44

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Jo, men hr. Ole Sohn er da også særdeles velkommen til at medvirke, hvis hr. Ole Sohn er positiv. Altså, vi synes, det er vigtigt at have et moderne dagpengesystem, der er indrettet til en tid, hvor der faktisk er mangel på arbejdskraft, og vi synes, det er en god idé, at man giver jobtilbuddene på et tidligere tidspunkt. Til gengæld behøver man jo så ikke at have så lang en dagpengeperiode.

Det dagpengesystem, vi har, er jo altså indrettet til et samfund og et arbejdsmarked, hvor der var en noget højere arbejdsløshed end den, vi har i dag.

Kl. 21:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Ole Sohn.

Kl. 21:45

Ole Sohn (SF):

Men tilbage står jo: Hvem har forhindret, at man afkortede den tid, der gik, inden man sendte folk i aktivering eller satte omskoling i gang? Kunne man ikke have gjort det i 2007, i 2006, i 2005, sådan at arbejdskraften hele tiden blev mere og mere efteruddannet og omskolet og mere mobil? Det har regeringen da haft ansvaret for.

Det eneste, man kan sige med hundrede procents sikkerhed, er, at arbejdsløshedsperiodens længde ingen indflydelse har haft – i hvert fald ingen negativ indflydelse – på muligheden for folk for at komme i arbejde, for fra 2003 til i dag har det nuværende dagpengesystem faktisk medvirket til, eller i hvert fald ikke hindret, at 123.000 er kommet i arbejde. Så dagpengeperiodens længde har intet at gøre med, hvorvidt folk kommer i arbejde. Problemet er, om de har de rigtige kvalifikationer på det rette tidspunkt, og hvem har ansvaret for at sikre, at de får det? Ja, det har den regering, som har haft ansvaret i 8 år.